

[illegible]

րա Օսմանը աէլէթինէ խալէֆ օւ
 մաղ լէնապլուրը խալէֆա օլու
 զուտ բէք ալէա պլիլիօր: Պու հալ
 ա տաճար Ալիթրիւա իլէ մէնֆա
 ալթը պիլ նօթմատա օրմա աէլ
 լէթի Օսմանիյէհէ տիւչէն վաղիֆ
 նէ տիլ :

Պիր աէֆա տըւշընմէլը, քի, Պուշ
կարիսման Բուսիեան եղու, վէ Բու-
մէլի շարդը Ավիթըրեան եղու տուր
իքի պէտեղիք տէվլէթ շարգ հադ-
զընտա հէման պիր նիէթմէն օլ-
տուղու քէնտի զազընմալարընտ
միւնտալիք իքէն, արվըթ տէվլէ-
թէյն մուխտառնէթի թէնապիտուր օ-
լընապիլըր մի: Իշթէ Ավիթըրեան
տախի պունու եազընի կէօրիւպ
Ալմանեան վաաընալը իւէ քէնտիւր
նին պիր շարդ տէվլէթի օլաճալը
խիւսեալընա արւշմիւշ տիւր: Իմալ
պէզլէ պիր Ֆիլքըէ թալտի օլաճ
տէվլէթմէն, շարգ տախի պիր իւ-
թիկտառնէ թաէպիլէճէկիւնի գալմիւն-
ի թիպալիւր իտաճէ երգ:

Այսօրիւնեա հէյեթիմ էր.քեանը խէ, էքէրիւնէիէլէ շարդ ինչոսէ պէօեիմիւմէվէ խուսուսէն Անարսի կիպիւնէր, շարդտա պիւր միւստէթ պուլունմուշօտա: պարքնտան Այսօրիւնեատ ահվայի շարդիւնէի վուզուփ ըէք զիւտտէ օյուպ, պունիւտա դարը իմիմիսադ օրուննադ լալէք քի սիւտտի դաւէիթ օսնասաթլօյմալը տըր: Զիրա, տէվէիթի Այիւնէնին մէսէլէյի հաւտիմիւն,օրն տիւշիւնմէք արգուտունտա պուլունառադ էրքեանը տէվէիթ, Այիւմիւնէնին թարիիսի օրնասիւթիւնի կէօզաքէն կէլէքիմիւնի տիւր: Այսօրիւնէքէնսօրիսինն եազընէն Ալմաննա վիւսսիւտտան պիւրէր թալէպ վուզուքնտա, մուգալէլէի արադի իլէլէլուքէ տօղլու կիթմէքի թշտալվուր խտէպիւրի քի, իլմէ պուլէսալվուր էվիիայի ումուր Օսմանիւնէ նէգաթնտէ պէ զաւէթ իրւշէնն օրնալը տըր: Բյէնն Մէլէլէրիւք ըլնսիւտտէ իլէ պուլ կիւն Այսօրիւնէա էվլադըր սիւտտիւնէսի նազարա տըլըլուտա, Այսօրիւնի պուգուաթքնա վէ սիւտտիւնէիլնէ իմիթլաի թամհալը խոիլիւ խէ, իմէրաթլօյմ վէ դրալըպ միւլադ աթըլըն նէ նիւնէիթ զուհուր ետֆիւնէ օրուտունա քէնսիւտ լալէպ օրունէ օրունէ: Տէվէիթի Ալլէնէ վէ Այսօրիւնէա ոյէնինտէ օրուն ահվալը սիւտտիւնէ պու. եօլու

օրաօրազրկման արժեք Ավստրիականը հէքը նէ դատար սիեատի լրտանք հէք լալիէթլու վէ պէլաղէթլու օրու իտի օրտու, վէ նէ բիթպէ իմէմլիտան վէ իմպպիտիտու աստ պուրտիտու իտէ պուրտիտու, երէն մէպէքի իհիթի ետթի թէրք իթմէմէքլիկիմիզ էլլզէմ տիր. շիրնքի արթըք Ավստրիականըն սօն սէնէլէրտէ շիտլ իթ իմֆաքընըն վիւճուտուեա նէ տէ իմէմէ սայ կլլէտիկի երքեքար օրու նամուզը

էկէր Ալօթօրիեա քէնտի հանա-
թընը առջալինելալ թամա ու հըրու-
նա զալէպէ իթմիշ օլտա խտի,տէվ-
լէվէյն արտունաա պիր իթմիթադ
լիւ էքէյիէ թարափէյնէ նափ-
խուռուռու վիւհուտ պուլածադ
քերքերալ խտի . հայֆու քի . Ալօթ-
օրիեա քէնտիթօրիկն սէնէլէքէնէ ալ-
տաթմըշ օլտու զու թարիզի ունէ
սիտինտէ , հալէա պուլունմադ տա-
օլտուղունտուն վէ ճանկպի ոպթա-
նաթմը Սէնյիլէտէն օլուն պու քա-
տար միւսաաաաթմու տտիւր , հիւսն
մաւը ալլէլէ կէտթմիթմաթիլնտուն , վի-
նէն նազարը քէնտի ալաշտուր լի-
զէրինէ միւսաաթմը օլտուտարազ , մէ-
մալիքի միւսազլէրէտէն իզթիլպադ
սուրէթիմ իլըրէ մէշ հասար պուլուն
տուղունտուն , առջիլէթի միւսչար
լէյհանըն հարաքեաթմը սիեաաիե-
սինի նազարտուն տուր իթմէմէ քէլ-
զիմ տուր , կէրչի Ալօթօրիեա հէյնէ-
թի սիեաաաթիլնտուն , հարապէլէթ
մէֆիլինէ ֆաեիղ սուրէթտուն , տէվ-
լէթի Ալկիե սէֆիլինէ մաւամլէլէ
տաօլունտէ կէտթմըէպիլիւր խա , հա-
պէլի իհթիլթուր սիեաաթիմէ աեադը
մըլը տուչիլւոմէմէ քէլէ բալի ալի
մէթիմիլի սիւրչալիւրմէմէ Լիյն
տուրէթի ուսլէ ու միւսապմէթտուն
աղըպէթմ պիլունտէ վէ տուրէտիւ-
չանէ մէշշ ու սէֆիթար իթմէքիլի
միզ լաղըմ տըր : Մուսաթիտաթէն
Ալօթօրիեա վէ Իւրաթիտաաա պահ-
լիւ , Ալօթօրիեա բոլթիլիզաւընտ տա-
նի խիթմմ միլթէճէ յիզ :

(ፊትገጽ ረገድ)

ԱԶԳԱՅԻՆ

ԻԶՄԻՐՏԷՆ ՄԷՔԹՈՒՊ

ՈՂՈՐՄԵԼԻ ԲԱՆԵՐ (')

Ահաւասիկ այսպէս ամեն ոք գի

(*) Ներողութիւն կը խնդրենք ընթերցողներէ՝ մեր հիւանդութեան պատճառ այս յօդուածին մինչև ցայժմ եկաւուն համար :

անաղափար և քաղաքագէտ եղած մեր միջ, անպիտան ալ, անօթի ալ, մի՛ն ալ, պղծիկն ալ, իւրօր ալ, խն ալ, հարուստն ալ, աղքատն ալ, վարդապետն ալ, բա՛նանն ալ, ինք ա ուսանողն ալ վարժապետն ալ, ժամկոչն ալ, տիւրացուն ալ, վերջապէս ամեն դասին և կարգի մարդիկ բաներին, դարձերին մէկ իմ նետեր միշտ ալ լուծիւնները կը խճճեն, տէրութեանց նախարարները կը դատաւիտեան իրենց օգործելի խելքով և կը տրանջան թէ՛ ասոնք Հայերու օգտակար և նպատաստար բան մը չեն ընէր: Ո՛չ ոք մեր ներքին ցաւներն վրայ, մեր բնտանեկան, բարայալան և բնկերական ձախող երաւու արժանի վիճակին վրայ բան մը չըսէր: Ո՛չ ոք իր չափը, կարողութիւնը ու սահմանը չճանչէր մեր մէջ զործի զլախ գտնուող մարդիկները ամեն անգամ կ'օրոշէին թէ՛ ինչին նման ի՞նչ ուղղությամբ առաւել կը լիւնցնեն մեզի: Ո՛չ ոք չ'մտածէր թէ՛ այդ ամենօրեայ շատ զակրատութիւնները, զէվէլուծութիւնները և յիմարութիւնները մտնանախի հատի մը չափ օգտու չեն բերեր, հայրենիքի խորքը անօթի և բուրբի հեծող ու մաշող նահապետիկ Հայ դատութեան: Ամեն բերան իրեն սովորութիւն ըրեր է մերանդան, բռնադատութեան և այլն կրկնենել միշտ քանի մը տարիէ ի վեր և մաս մը լրացիրներ այդ բռնադատութեան հաճելի հերեւելու համար գլշեր ցերեկ անոթտան պիղծերապնէրով կ'օրօրեն ժօթապղծ երաւու Ժողովուրդը... Ամեն մարդ մեր ձախող վիճակին բուն պատճառը տէրութիւնը կը համարէր, իւրաքանչիւր ոք Հայերը չըմեղ կը հանէ, ամեն ազնիւ յատկութիւն, ամեն նորհալի ձկրք, ամեն ճարպիկութիւն, գործունէութիւն, խոհանութիւն և անմեղութիւն Հայերուն կը վերադրէ: Մենք այս ծուռ դատողութիւնը յախտեան չենք ընդունիր, որովհետեւ ասոր կրենք գրքին մէկ երեսը կարդալ: Գլխենք որ տէրութիւնը ի մեղադրելի պակասութիւնները ունիւր հպատակ Ժողովուրդներու վրէժ, սակայն Հայերն ալ՝ ներսումնալ ըսել՝ նոյնպէս թերութիւններն իր պատան չեն, մարութիւններն

գրե՞ծ չեն , առկա՛հանու թխմաներ
խոսող չեն , և Պ. Գրիգոր Նիկո-
ղոսեանի բամբին պէն՝ «կ'ապտե-
ր ամին ինչ երկինքէն խնէ» : Հա-
յերը՝ կրկին ներուի մեզ բռնլ՝ եթե
այս բնթացքով , այս երազներով
պարեն տաւանց որդ նպատակի , ու
ունաց ուղղութեան և առանց բա-
կըրօւնքի , Գրիտոս անգամ եթէ
երկինքէն խնէ գանսք բարեկա-
ղելու համար , չեն կկնար հաւատա-
ր , յաջող : Մենք ալ կըսենք , կ'
համարձակինք լսելու , որովհետեւ
տասն և ութ տարիէ լվբք ուշագի-
տի քննելք իրերու վիճակը , մա-
նաւնը Պոյայ Հայերու , որոց մէջ
չորս տարի մնացեր ենք և որոնք
մեծ համբաւ ունին գիտութեան
լուսաւորութեան , գործունեա-
լութեան , ազգասիրութեան և հայ-
րենասիրութեան մասին : Պ. Գրիգոր
Նիկողոսեան իրականաբար «խորհ-
րածու թխմաներու» մէջ ծաւ մը
եւժմ էր «ծառն ալմամսմն և ծառ-
տունն հիմումք է տուն , իսկ ազգն
ինչով է ազգ» : Այս հարցին սխ-
պիտի պատասխանէ , այս հարցին
գէ՛մ լինչ պիտի ցուցուի . կատար-
եալ ազգ ութիւն մը կազմելու հա-
մար , հազար տեսակ հնգամսնա-
րներ կը պահանջուին : Անոնք ինչով
է ազգ պէ հարցնենք : Չորս մի-
լիոն Հայ ենք կըսենք , սանկ յա-
ռաւ դասեր ենք , նանկ եղբեր ենք
լուսաւորութեան և գիտութեան մէջ
մէկ ուրիշ դրացի ազգ մը կամ ժո-
ղովուրդ մը չկրնար Բռն հեղեղե-
կենք , աշխարհք մեր աղմուկով կը
խեղցնենք թէ՛ մէկ և այլ քաղաքա-
ւորման ենք . . . սակայն տակա-
ւին հիւանդատուն մը չենք կրնա-
լքիթ բերանը տեղը ինամել և ա-
նոր մէջ դտնուող խեղճերու հա-
մար , աւելի խեղճ խմբագիրներու
մին , հացին , բրինձին , փայտին ևն
կենայինք , երբէք պարտաւորութիւն
չենք սեպակ մեզի , մեր անկար , ան-
ճարակ , անտք և անօգնական հի-
ւանդները ու որբերը յծար որա-
խնամել , և կը թողունք որ Հոգա-
բարձութիւնը այլ և այլ միջոցներու
դիմէ անոր ասոր դուժը շարժել
համար և ստէպ մուրայ հիւանդա-
տունի պատասպորտները անօթ
յք մեղցնելու համար . . :

Տակաւն մեր դպրոցները, յ
խելացի մարդիկ ազգին ապագայ

դիտարկելու անհրաժեշտ է, այսօրվան տար-
րերներն ի վեր չեն ր կրցած ողջա-
խեան մը և որով նպատակի մը մե-
ղենել, այնպէս որ մին Գերմանական
Բեռլին կը բերէ հան, մէկ ուրիշ մը
Փրանսական, երրորդ մը Անգղիա-
կան և այլն, առկալին կրցած չենք
բարանջնելու և արհեստանոցներ
բաւ աէր ըլլալ ժողովուրդին աջ-
քատ դասակարգին ապրելու ճամ-
բայ մը յարգարեւել համար . առ-
կալին կարող չեն ր կցած մեր լե-
զուն ու խեղճ գրականութիւնը կար-
գի, կանոնի տակ առեւել, այնպէս
որ այսօր մեր լիզուն ու գրականութիւն
խիլերը Բարբերելի խառնակութենէ
առեւել գէշ վիճակ մը ստացած է
խել մը իմաստասիրներու ձեռքը .

Մէկը կ'երէնէ իր ծակ գլխով հայերէն լեզուն վեց երես լիցիմի մէջ կը ձեւէ կը լինցնէ, և կ'ուրբող կը պատահէ որ այն ճնդդունալի ժողովրդեան մէջ, վասն զի կ'ըսէ տմեհնէն որչափ և քանչիւն իջուն այն է . . . Մէկն ուրիշ մը կ'երէնէ հայերէն լեզուն ֆրանսերէնի վրայ կը թափէ, և կը ջանայ իր փռած ուղեղով համագել ի՛նչ տմեհնէ ձեւաւ որ հայերէնը այն է, երբող մը կ'երէնէ զբարբառ մեռած է, նեւ լած է և այլն, կ'ըսէ, ոտոր դէմ ուրիշներ կ'երեն և աշխարհաբառն տակերպապառն է, անքերական է, աղաւաղեալ է և այլն, կ'ըսեն, և շարունակ հինգ վեց տմիւ քանի մը լիբերթերու մէջ կանանց բաղնիքը կը ձեւացնեն, Ահաւասակ տմեն բան մեր մէջ այս տեսակ կապկոթիւն ներու և բլմամարտութիւններն իմիզայ կը զանգիւի Ոչ ոք չը մտաւ ծեր լի՛ք զարբառն ալ մեր է, աշխարհաբառն ալ, լի՛ք լեզուին այս երկու ճիւղերն ալ ոչետք ու կաշրեւոր են մեզի ըստ տեղոյ և ըստ պարագայի, լի՛ք ինչպէս որ եղուն զը մատեն անբաժանելի է, նոյն պէս զբառերը աշխարհաբառն այն բաժանելի է, և անոնք որ իրենց խելքին զօռ կուտան լեզուին այս երկու ճիւղերը իրարմէ զատել, կամ մին վերցնել և միւսը անոր տեղը յաշարդեցնել կ'ուզեն և ոչ ուրիշ բան։ Ոչ գրաբառը և ոչ աշխարհաբառը արդեւ չեն մեր յառաջադիմութիւնն ու զարգացման ելի՛ք կամք ու յօժարութիւն ունենք գործ տեսնելու

Եւ տեղ
 ինչ կէ
 վարք
 պատժ
 թախ
 առն
 մեծ է
 բոլոր
 սէրի
 սէտե
 զգն
 նախ
 մէտի
 ուսմ
 Սէ
 օրա
 թա
 հասն
 մէրի
 հայր
 արհա
 ծագ
 լեզ
 յի
 մէ
 գըլդ
 ինչ
 բան
 իոն
 պի

շէջ տիր քի, — մէզ քիբի բաաբօրիկ
լաբբն հիշ պիրի, մաառմաադէշ Պէր
նիւսմառմառ եաբրլմբշ տա յիւ խա
Դօրա, մէզ քիբի քեաադաբար
քեաաֆիւէպիւնի կեօղտէն կէլլառի, վ
բէտէրլի Բիշար Պէնրիւնիւն, Մօրն
Լոււաաա ապաշքաա կէլլէն տէհշէ
Թէնկիզ Ֆէլլաբէթմաէն պէրաւ, իւ
աէֆա օրաա դաւ հաւաւէ, լէհհհհպիւ
ռէ, պիր եաէրլի մաաաբբէրի զարի
պէ միւաահէտէ օրաաաաա :

Ժամանակն արև էտեբին ֆէհմին վարդընդեսան, տօգ խօրուն էլին սրգարոզ, վէ ետվաշմաճըդ սէջլէ եէէէէք,

— Պազընըզ, Գօրանըն կէզղէրինէ պազընըզ . . . — տէտի, — պէն անըն ապա խտխրընտան չլոյարմտեաճաղընը զախէն պիլէէէէն իսի . . . — պէսպլլի տաղին խիլամ վազըն իւազլաշմազ տօյմադր տրր . . . :

Ֆերաստար ոսպահնութ, Ժան Բըն
իւէ տօգթօր Ժօսլէն, Ժիւրիթիէր
պինիպ կիթաիկի կէմի իւէ, Էէն
կէլէն վարօրուէն վէ սայրը իէ քիւն
լէրին լէնկէրէտաղ օլարապ, պո
լունտուլլարը բրնաղն պօղազն
նազըր օլան ալաճըզ պիր զըր
տա կէզինմէքտէ իաիլէր :

Ալըզառ աթըրուն վիր թօր սէ
իշիտէրէք, մէքու սկոր տիւ չալ
թէհայիվիր օլտուլար :

Կէօզլէրինի ուֆուգա տօղու չ
միրտի. բլէրինտէ, գընքաա, պլ
պուչուգ սաաթլըդ գաաալը մէսա

Քէտէ, վէ չէնտ մահ մուգատտէմ
 Լէ.քէլք նամ ավիղնուն, թա պէ.ք
 լէմէ.քաէ պուլունտուղու մահէլ
 աէ, պիր թէ.քնէ պուլունտուղու
 կէօրտիւլէր :

Նէ Ժան Րբնիսեան վէ նէտէ առ-
թօրուն, պաշմոյգ ինն պիւ տուր
պինեբերի պուլունումաղընտան, հէ
նէ գտաւար, մէզբիւր թէքնէնն
նէ օլմասընը կէզղ իլէ քնտիրէմէ
մէքաէ իալիսիլէր աէ, պիւա հա
րէքէթ տուրմոյգ տա օլմասընտան
տմկիւր աթմանտա օլմասընը, վ
թօրմօ-թիլս ճէզըրէսինն կէզղաւ
կէչիլիլէմէքաէ պուլունմասընը ֆէհ
ու ֆարզ իթմէքաէ իալիլէր :

Պատկար, մեզ դիրք թէքնէնին
 Դէ օրմուր Տաղ գ ընտաւ պիր չօգ պր
 պիրինէ միւ պոյնին զանկարտաւ պո
 լունմալ տաւ իրէն, է օթէտէն Ռ
 պէնուն կէլէրէք, մաւմաւաղէ Դ
 րանըն, քէնախիլէր, բէտէրնին ի
 րանտաւ պէքլմէքաւ պոլուն
 տուցունաւ խապէր վիրտի,

Մէրգ ումյար, հէման տաղը
 ֆէվք իթմէ.քսիլին, կիտիպ մէ
 Դումէնի պօլտուլար:

Դորա ու հենկեամուէ, եանքստ
հէմլիբէլերի իւէ Տօրեղ վէ Ժիւ
բիլիբէ պուլունտուրու. հայտէ, -
մբգումանը, պիբ հիւմէթի աղ
մէ իւղբ գապուր իժմի. վէ Բօ
պէնտօնու տալի իւղբ կրմանի
եմի իւղբիքուի սօմա, օսա գա
բուտուէ գաբաթարբար:

Մէրդումէ ոլիւ իջի տանիյն

գատար կեղեցիկ էմիւնէ պագա
լագ տիւնիւնիւ պէնտույի թօթ
լաւրդտան սօնաւ, պաշնը եօգա
րու գալորդարագ, վէ հանընտ
պուրունանլարըն երկղէրինէ պա
ղարագ, աղըր վէ քէմուէթի պի
սէթլէյիւ իւն,

— Ինչ այտան պերու, տղիղէ
րիմ, — տետի մէրգումէ, — Տիւ
շիւբհմ ետ պուր. քի, տղ, չոք տե
փա, քնտի քնտիտիղէ, աճապ
քնտի եմ միտիմ ունաթմուշ մու
եում տուր, վէ աճապա, վուր
պուրիշ օղն ճիւնայիթէր, ճոյն
ճէ, պիւր ճէգա՞ մը քայաճապ
տոր, տէրի սիւսա իթմիշ սինի

տոր . . . —Օ՛ր, ինքեաք իմ մէ
յինիդ, պիւրիմ՝ պէն, էզվէն
էջլէ՛ օլմուշ տաւր . . . պէն զս
թէն սիզն պագըլնըդաւն տնւա
մագտա իտալ . . . սիզ էջլէ պի
չիւբէնէ զահայ օլմագլըդ ճոյի
կէօրտիւկինիւլ Հայտէ, պէնի
թիթիտադ իմ տիւլմէ սիւքլմ իլ
սիւքլմէն իմ տալ տալն, մէզքիւ
պիւբէնիլէ թագլիլնէն զիւրն. քա
խի . . . —Հալ պու քի պէն, քա

ունկթմադատ տէ, իլ խոխմ, ա
լա աֆլ իթմէ քտէ տէ, իլ խոխմ
վէ ապա իթէ քտախտ իլլէ մէ քտ
տախի օթմաեքպ . . . ուննադ պ
աննադ կաթլ ի ո սաաաաաաա պէ ք
մէ մէ քտէ խոխմ . . . — Մէնդի
մադ տէ աթմէ էթլինէ փառլ օթապլ
մէ ք իլին, լազըմ կէէն թէ տապլ
ու էպլէ Զաեա միւհ ձիմաճ պրոլոն

մագուստ՝ իտիմ, վէ չմտնի իսկ
միւրաւարմ հասըլ օլմուշ տուր . .
— Այգալէթ քեսար ախքը ինձիգամ
վէ հախտ տահա աօղլուսուռ, ա
տալէթ ու հոգաւնիյեթէթին եէրի
նի պաւլմաք վագթ ու սաաթը կէ
լիպ եագլալմըշ տըր

Գօրա շու աօն լուղէթիւրի թէ
լաֆիտւգ ինձիկի վաղըթտա, օ
մէրթէպէ պիր զայրէթի բին ու զա
րազ էսերի իպրազ իյէտի քի, նէդ
տինոտէ պուրուննարուն քեաֆֆէ
տինին տախի իկյէթի իւբէթմէկ
պաշաաթլար :

Մէրգումէ քէլամընտա, չու ա
թիւաէքի առքէթտէ աւգլամը իլյէնի
— Նիլիէթի ու մազդէտիմին թէ
մամլիլէ իճրաւաւնա չալըշաւաղը
աղը, — Տիշ պիլի մանի թէ կիւհմէլ-
պէնի օյ Նիլիէթի ու մազդէտիմին
կէրի տուրտուրամաւնա ճաղլար աղը
կէրի տուրտուրամազ շէօյլէ տուր
սաւն, ճէսարէթ թէ զայրէթիմի կէպ
շէթմէքիկէ պիլի միւզթէտիլ օլտ
մաւնաւա ճէլար աղը. լաքլին, պաշ
լոնաւ պիլի շէլլէ ինթիւնաթը լաւալիւ
ալոււմ վար աղը, թէ օտաւ պաշաչ

պրկ շէյ ղըմանեայ, իլլա, քեսաֆֆէ
նիղն թարաֆընտան, քէմալ մէր
թէպէ իղհորը Եղադ ու սատագաթ
օլունմաթ տըր, չիւնքի անճադ օ
սայիք, սէսիդէն զէ մէնարէթ
լաղմէ իւղէ միւրապալմալմէ միլ
զրի իծրաեա գօսպալի ճէկիմ տըր
—Օլ պապտէ տէ, քէմալի իսմի
զէ էնիյեթթիմ տէրքեար ալը

վէ՛լ զանձնտա խտէրիմ . քի, չու իթիմ .
զատըմտա ասլա ետնըմլմդտա տէ՛ն
յիլիմ . հա՛, նէ՛ տերսլնիք , էօյլէ՛
տէ՛լլէ՛ մի տիլ . . . — Օլ պէնիմ
մուգտտտէն վէ՛ տէ հէ՛թըու նիյեեեխ
ու մագտէտիմն , թա ոտնուհա գա
տար իճրաոընա , թարաֆընըտտ
իլհաըը մուպէնէթ իթմ իթիկ
պէթիթիւն չուվէթիթիւնէ՛ հազըր
մթսթնթգ , եօգտա տէ՛յլ միսլնիկ .

— Նօգ[ի]թաւը նօգ[ի]թաւոյնաւ միւ-
րատընդդա իւրտմէ[ն] ի[ն]մէք իւզորե
աւորմմբզը աւորմնըզտան դԷԼ Բա-
կը տեղքմամաղլըրդ , պուռ տան[ի] ,
եւետէն Հազըր ու միւն[ի]թագըր պու-
լունտուղունուղու , էզնան ու տիւր
պէհան իտէրիգ , — տէ[ն] ճէպագ
վիրտըր ժան Բընօ , Ժապլէն , Ժիւ-
րիթէր վէ Բօպէյնոսի տօրտիւ եւք
տիւ վէ եւք պապօ :

— Հէր վէճճ իւրէ միջինիզէ մուն.
թաղրբմ. — տէտի տագթօր ծօս.
լէն, — զիւրա, բէտէրնիդին հէլաւ
խտիտիկին կէօրտիւկիւմ կիպի
վաիտէնիդինտէ գըրպաճար աւ.
թընտա էօրտակիւնիւ, վէ հէմի.
րէլէրնիդին տէ էթլէրնին բար.
զա բարչաւ խտիլիկին տաիտի կէօր.
միւլիւմ իտրի. . . — պէն առլիւ
տիպի ինթիգամ թէչպալիւաթը.
նրպա հիսսէտար օյմադ իսթէրիւմ

— Զաթընըդ պէնխի՛, Եէնի պիլ
ատամ օրմադլըղըմո սէպէս օրմադ
լըղա հիմմէ՛մ իմտինիդ, — տէա
Ժան Բընօ աախի քէնաի թալաֆըն
տան. — իմտի ուղլուռուղտա ճան

ՍՍ.ՀԻՊ ՂԱԶԷԹԱ ԿԱՐԱՊԵՏ Յ. ՓԱՆՈՍԵԱՆ